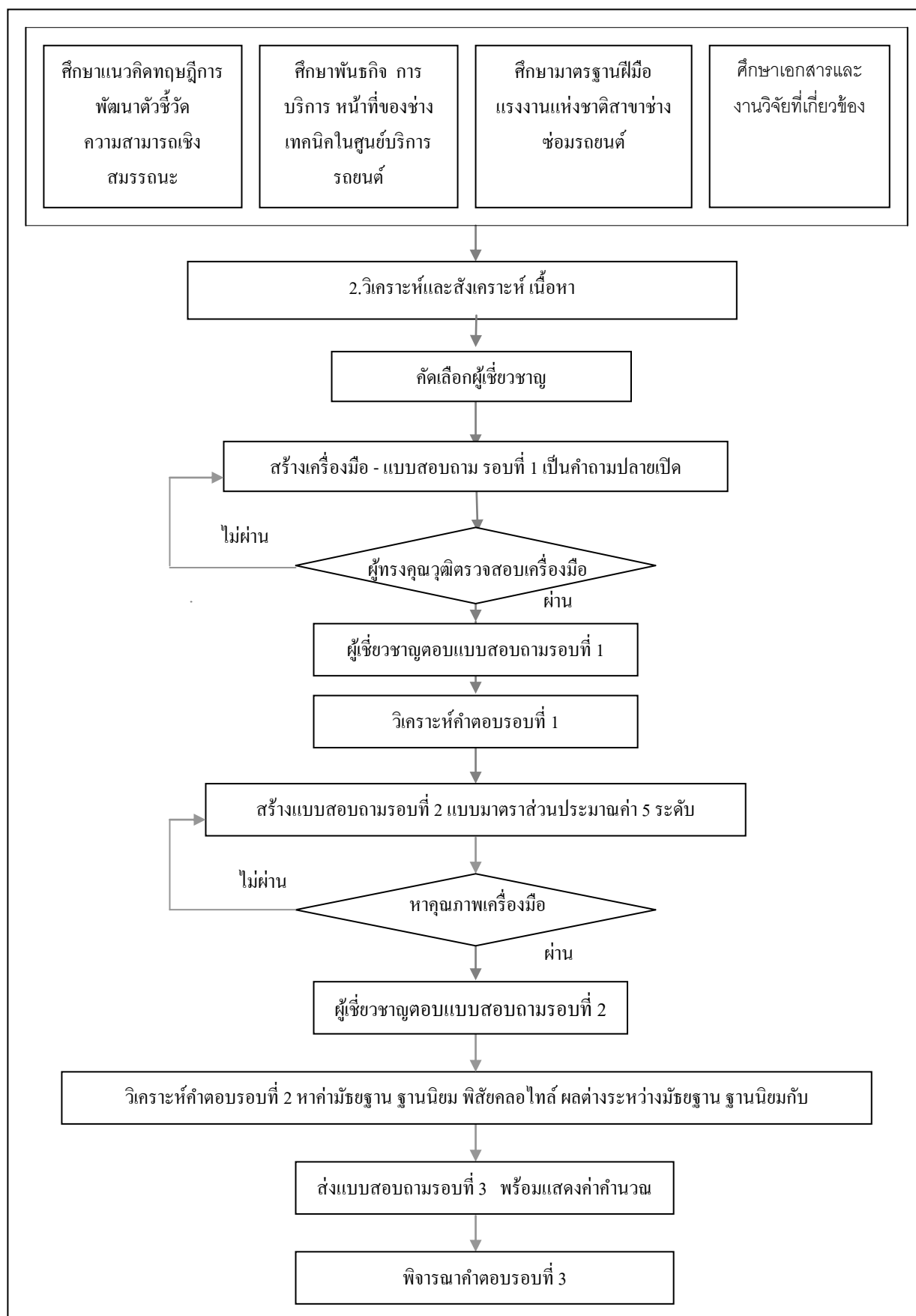

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาและพัฒนาตัวชี้วัดความสามารถเชิงสมรรถนะของช่างเทคนิค ยานยนต์ที่ปฏิบัติงานภายในศูนย์บริการรถยนต์ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามกรอบแนวคิดที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม สอบถามความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) โดยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 ลำดับขั้นตอนการพัฒนาตัวชี้วัดความสามารถเชิงสมรรถนะของช่างเทคนิคยานยนต์

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้เชี่ยวชาญซึ่งประกอบด้วย ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานและประเมินความสามารถเชิงสมรรถนะ ผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันการศึกษาระดับอาชีวศึกษา สำนักงานพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงานกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน นักวิชาการ ผู้บริหารศูนย์ฝึกอบรม ครูฝึกช่างเทคนิคในศูนย์ฝึกอบรม หัวหน้าช่าง ผู้บริหารบริษัทรถยนต์และผู้จัดการศูนย์บริการรถยนต์

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญโดยพิจารณาใช้เกณฑ์คุณสมบัติ แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากเกณฑ์

ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกโดยพิจารณาให้มีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดดังนี้

- 1.1 เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานและประเมินความสามารถเชิงสมรรถนะในศูนย์บริการรถยนต์หรือศูนย์ฝึกอบรม
- 1.2 เป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา สาขาช่างยนต์
- 1.3 เป็นผู้บริหารศูนย์ฝึกอบรม
- 1.4 เป็นครูฝึกช่างเทคนิคในศูนย์ฝึกอบรม
- 1.5 เป็นผู้บริหารบริษัทรถยนต์
- 1.6 เป็นผู้จัดการศูนย์บริการรถยนต์ที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการจากบริษัทรถยนต์
- 1.7 เป็นผู้บริหารของบริษัทที่ดำเนินการในการรับซ่อมแบบรับจ้างช่วงให้กับศูนย์บริการรถยนต์
- 1.8 เป็นหัวหน้าช่างในศูนย์บริการรถยนต์

ขั้นตอนที่ 2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญจำนวนทั้งสิ้น 21 ท่าน ซึ่งจำนวนดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ Macmillan ซึ่งพบว่าผู้เชี่ยวชาญมีจำนวนตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป การลดลงของความคลาดเคลื่อนจะมีค่าน้อยมากจนมีค่าการเปลี่ยนแปลงสุทธิตงที่ จากการคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์ข้างต้น ซึ่งผู้วิจัยได้ติดต่อชี้แจงรายละเอียดต่างๆ และได้รับการตอบรับจนได้จำนวนผู้เชี่ยวชาญครบตามจำนวนดังกล่าว

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เทคนิคเดลฟาย โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลของตัวชี้วัดความสามารถเชิงสมรรถนะของช่างเทคนิคยานยนต์ในศูนย์บริการรถยนต์ ซึ่งกระบวนการของเทคนิคเดลฟายจะต้องถามซ้ำ และส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวนหลายรอบเพื่อให้แสดงความคิดเห็น ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบไว้จำนวนทั้งสิ้น 3 รอบ ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดเห็นที่ตรงความเป็นจริงและน่าเชื่อถือที่สุด มีรายละเอียดดังนี้

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือจากการศึกษาข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังแสดงในภาพที่ 3.1 ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ 3 รอบ ดังนี้

รอบที่ 1 แบบสอบถามในรอบที่ 1 ผู้วิจัยได้สร้างเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด ดำเนินการสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิดคือความสามารถเชิงสมรรถนะหลักและความสามารถเชิงสมรรถนะด้านเทคนิค รวมถึงชี้แจงรายละเอียดต่างๆ ในแบบสอบถามความหมายของคำที่ใช้ในแบบสอบถามเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาก่อนลงมือตอบ สำหรับข้อคำถามที่ใช้ในรอบนี้ผู้วิจัยได้สร้างเป็น 4 ข้อคำถามดังนี้

1. ท่านคิดว่าช่างเทคนิคยานยนต์ในศูนย์บริการรถยนต์ ควรมีความสามารถเชิงสมรรถนะหลักในด้านใดบ้าง
2. ท่านคิดว่าความสามารถเชิงสมรรถนะหลักในแต่นั้นควรมีตัวชี้วัดที่บ่งบอกถึงสมรรถนะหลักนั้นอย่างไร
3. ท่านคิดว่าช่างเทคนิคยานยนต์ในศูนย์บริการรถยนต์ ควรมีความสามารถเชิงสมรรถนะด้านเทคนิคใดบ้าง
4. ท่านคิดว่าความสามารถเชิงสมรรถนะด้านเทคนิคในแต่นั้นควรมีตัวชี้วัดที่บ่งบอกถึงสมรรถนะด้านเทคนิคนั้นอย่างไร

ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตอบในเชิงแสดงความคิดเห็นซึ่งต้องอาศัยข้อมูลที่มากพอจากประสบการณ์การทำงานทั้งภายในศูนย์บริการ การบริหารจัดการ การส่งเสริมความรู้ความสามารถหรือสมรรถนะ รวมถึงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ดังนั้นการแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในรอบนี้จึงมีความสำคัญมาก ซึ่งจะทำให้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นมาสร้างเป็นแบบสอบถามในรอบที่ 2 ได้อย่างครอบคลุมมากที่สุด โดยประเด็นต่างๆ ผู้วิจัยได้ทำหนังสือชี้แจงแนบไปกับแบบสอบถามและได้สนทนากับความจำเป็นของคำตอบในคำถามรอบที่ 1

รอบที่ 2 หลังจากได้รับแบบสอบถามที่ได้รับการตอบจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 1 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คำตอบโดย จำแนก จัดกลุ่ม แยกเป็นหมวดหมู่ ได้ความสามารถเชิงสมรรถนะหลักจำนวน 14 ด้าน และความสามารถเชิงสมรรถนะด้านเทคนิคจำนวน 6 ด้าน กำหนดนิยามศัพท์แสดงรายละเอียดของตัวชี้วัด ในรูปของตารางแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับความคิดเห็น จากนั้นผู้วิจัยนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์กับรายละเอียดของตัวชี้วัด นำค่าที่ได้มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruency)

รอบที่ 3 แบบสอบถามรอบที่ 3 ยังเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับเหมือนเดิม ผู้วิจัยได้เพิ่มการแสดงค่ามัธยฐาน (Median) และค่าควอไทล์ (Quartile) ของแต่ละข้อคำถาม รวมทั้งตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญคนนั้นๆ ได้ตอบในแบบสอบถามรอบที่ 2 ส่งกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญคนเดิมตอบกลับมาอีกครั้งหนึ่ง แบบสอบถามในรอบนี้จะแสดงให้เห็นว่าคำตอบเดิมในรอบที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นหรือไม่ โดยการทบทวนและพิจารณาคำตอบของตนเองอีกครั้ง ในกรณีที่คำตอบของผู้เชี่ยวชาญคนใดตกอยู่ในตำแหน่งที่สูงหรือต่ำกว่าค่าควอไทล์ ก็จะได้รับคำอธิบายชี้แจงให้แสดงเหตุผลในการตอบด้วย

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้เรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่างๆที่เหมาะสม เป็นผู้ตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวนทั้งสิ้น 5 ท่าน โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมจากนั้นผู้วิจัยได้ยื่นคำร้องขอให้บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือราชการเรียนเชิญให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ดังมีรายนามดังต่อไปนี้

1. ผศ.ดร. อำนาจ ตั้งเจริญชัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ผศ.ดร.อรสา โกศลนันทกุล มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์
3. นายพิสิฐ พงศ์พัฒน์กิจโชติ นักวิชาการฝึกอาชีพ 8 ว. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
4. นายไพฑูรย์ นันตะสุนทร ศึกษาพิเศษ 8 สำนักงานมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ
5. นายไพรัตน์ แพรคล้าย ผู้อำนวยการฝ่ายฝึกอบรม บริษัท มิตรบุษิมอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด

3.2.2.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในรอบที่ 1

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ร่างขึ้นซึ่งเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open End) ส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมพิจารณา ผู้วิจัยปรับแก้ตามคำแนะนำ จากนั้นนำส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจพิจารณาข้อคำถามถึงความสอดคล้อง และความครอบคลุม เหมาะสมสำหรับใช้เป็นข้อคำถามหรือไม่ จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อคำถามที่ได้รับการตรวจพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิปรับแก้ไขและนำส่งผู้เชี่ยวชาญได้ตอบข้อคำถามต่อไป

3.2.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในรอบที่ 2

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลคำตอบจากแนวคิดของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1 มาวิเคราะห์ตามกรอบแนวความคิดโดยผู้วิจัยกำหนดนิยามศัพท์ และรายละเอียดของตัวชี้วัดความสามารถเชิงสมรรถนะหลักและความสามารถเชิงสมรรถนะด้านเทคนิค เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจพิจารณา และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์กับร่างรายละเอียดตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ ซึ่งขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนของการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruency) หรือค่า IOC

เกณฑ์สำหรับค่าระดับความคิดเห็นและการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องมีรายละเอียดดังนี้

1. เกณฑ์ค่าของระดับความคิดเห็นผู้วิจัยกำหนดไว้มีดังนี้
 - +1 หมายถึง แน่ใจว่าตัวชี้วัดนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์ที่ระบุไว้
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าตัวชี้วัดนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์ที่ระบุไว้
 - 1 หมายถึง แน่ใจว่าตัวชี้วัดนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์ที่ระบุไว้
2. คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยเลือกข้อที่มีค่า $IOC \geq 0.6$ ส่วนข้อที่มีค่า $IOC < 0.6$ ผู้วิจัยทำการตัดร่างตัวชี้วัดนั้นออก เนื่องจากค่าที่คำนวณได้เป็นค่าที่เกิดจากการให้คะแนน 0 กับ -1 ในข้อนั้นมากกว่าหรือเท่ากับ 2 ค่า จึงทำให้ค่า $IOC < 0.6$ ส่งผลให้ร่างตัวชี้วัดนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์ที่ระบุไว้

3. ปรับปรุงเป็นแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน โดยใช้เทคนิคเคลฟายตามแนวทางตามลำดับดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามรอบที่ 1 ให้กับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ ซึ่งการส่งแบบสอบถามกลับนั้น ผู้วิจัยได้แนบซองเปล่าพร้อมที่อยู่ติดแสตมป์ไว้ภายใน เพื่อให้เกิดความสะดวกหลังจากที่ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาตอบแบบสอบถามแล้ว สามารถส่งแบบสอบถามกลับได้ทันทีหลังจากส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบการได้รับแบบสอบถามทางโทรศัพท์อีกครั้ง แบบสอบถามถึงมือผู้วิจัยทุกฉบับ

3.3.2 ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแนวคิดของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถาม ในรอบที่ 1 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญที่ส่งกลับมา จำแนก จัดกลุ่ม แยกเป็นหมวดหมู่พัฒนาจัดทำเป็นหัวข้อในแต่ละความสามารถเชิงสมรรถนะหลัก และความสามารถเชิงสมรรถนะด้านเทคนิคซึ่งในแต่ละหัวข้อประกอบด้วยรายละเอียดตัวชี้วัดที่ได้ ซึ่งข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ และจัดส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญเช่นเดียวกับรอบที่ 1

3.3.3 ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามรอบที่ 3 ให้กับผู้เชี่ยวชาญหลังจากได้แสดงค่าคำนวณในแบบสอบถาม ซึ่งการจัดส่งก็ยังคงใช้การจัดส่งทางไปรษณีย์ แนบซองเปล่าพร้อมที่อยู่ติดแสตมป์ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงจัดส่งเอกสารและนั้รับเอกสารกลับด้วยตัวเอง

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ได้แสดงระดับความคิดเห็นในแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) โดยได้ป้อนข้อมูลลงใน Data Editor และให้โปรแกรมวิเคราะห์โดยใช้คำสั่ง Analyze เลือก Descriptive Statistic ใช้ Frequencies และ Explore โดยนำค่าสถิติมาแปลผลข้อมูลดังนี้

3.4.1 มัธยฐาน (Median : Mdn)

ค่ามัธยฐานแปลความหมายตามเกณฑ์ ที่ผู้วิจัยกำหนดดังนี้

- 4.50 – 5.00 แสดงว่า ข้อความนั้นมีความเหมาะสมมากที่สุดที่ใช้เป็นตัวชี้วัด
- 3.50 – 4.49 แสดงว่า ข้อความนั้นมีความเหมาะสมมาก ที่ใช้เป็นตัวชี้วัด
- 2.50 – 3.49 แสดงว่า ข้อความนั้นมีความเหมาะสมปานกลางที่ใช้เป็นตัวชี้วัด
- 1.50 – 2.49 แสดงว่า ข้อความนั้นมีความเหมาะสมน้อย ที่ใช้เป็นตัวชี้วัด

0.50 – 1.49 แสดงว่า ข้อความนั้นมีความเหมาะสมน้อยที่สุดที่ใช้เป็นตัวชี้วัด

3.4.2 ฐานนิยม (Mode : Mo)

3.4.3 ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับฐานนิยม (Mdn - Mo)

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำค่ามัธยฐานและฐานนิยม ในแต่ละข้อความมาหาค่าผลต่าง โดยไม่คิดเครื่องหมาย เพื่อเป็นการสนับสนุนความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (กานดา พูนลาภทวี, 2539 : 45)

3.4.4 ค่าพิสัยควอไทล์ (Interquartile Range)

วัตถุประสงค์ของค่าพิสัยควอไทล์ เป็นการคำนวณหาการกระจายของข้อมูล ซึ่งเป็นความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กรณีข้อมูลที่คำนวณได้มีค่ากระจายมากแสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญไม่สอดคล้อง ขณะเดียวกันถ้าค่าที่คำนวณได้มีค่าการกระจายน้อยแสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายค่าพิสัยควอไทล์ ผู้วิจัยได้แสดงไว้ดังนี้

ค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.50 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกันสูงมาก

0.51 – 1.50 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกันสูง

1.51 – 2.00 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องปานกลาง

2.01 – 3.00 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกันต่ำ

เท่ากับหรือมากกว่า 3.00 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญไม่มีความสอดคล้องกัน

3.5 สรุปเกณฑ์การพิจารณาและตัดสิน

เมื่อนำข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญประมวลผลผ่านโปรแกรม SPSS เพื่อสรุปว่าตัวชี้วัดใดจะมีความเหมาะสมสามารถใช้เป็นตัวชี้วัดความสามารถเชิงสมรรถนะหลัก และความสามารถเชิงสมรรถนะด้านเทคนิคในศูนย์บริการรถยนต์ได้หรือไม่นั้น ผู้วิจัยได้สรุปเกณฑ์การพิจารณาและตัดสินดังนี้

3.5.1 ค่ามัธยฐานมีค่าอยู่ระหว่าง 3.50 – 5.00 ซึ่งหมายถึง ข้อความนั้นมีความเหมาะสมมากและมากที่สุด ที่จะใช้เป็นตัวชี้วัด

3.5.2 ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับฐานนิยม มีค่าไม่เกิน 1.00 แสดงว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันกับข้อความนั้น

3.5.3 ค่าพิสัยควอไทล์ต้องอยู่ระหว่าง 0.50 – 1.50 ซึ่งหมายถึงคำตอบของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกันสูงถึงสูงมากและข้อความนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นตัวชี้วัด

